

Til nr. 2

Efter integrationslovens § 23, stk. 2, 1. pkt., gives tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud ud fra udlændingens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov med henblik på, at udlændingen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 22, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats præciseres vigtigheden af, at tilbud målrettes beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, ved at nævne dette krav forud for hensynet til den lediges ønsker og forudsætninger.

Samme præcisering foreslås indført i integrationsloven med den foreslåede affattelse af § 23, stk. 2, 1. pkt., idet der i øvrigt henvises til bemærkningerne til den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 22, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til nr. 3

Efter integrationslovens § 23 a, stk. 6, kan der efter en konkret vurdering gives tilbud om SU-berettigende uddannelse til udlændinge over 30 år og til udlændinge under 30 år, der har forsørgelsespligt over for hjemmeboende børn. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen tage hensyn til udlændingens forudsætninger og ønsker og behovene på arbejdsmarkedet.

Efter den foreslåede § 23 a, stk. 6, vil der efter en konkret vurdering kunne gives tilbud om erhvervskompetencegivende uddannelse til udlændinge, der er fyldt 25 år, samt til udlændinge under 25 år, der har forsørgelsespligt over for hjemmeboende børn, hvis udlændingen ikke i forvejen har en sådan uddannelse.

Den foreslåede § 23 a, stk. 6, indebærer en udvidelse af adgangen til at give udlændinge mellem 25 og 30 år uden forsørgerpligt tilbud om ordinær uddannelse. Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer i lov om en aktiv beskæftigelsespolitik.

Efter den foreslåede ændring i § 37 i lov om en aktiv beskæftigelsespolitik udvides adgangen til efter en konkret vurdering at give tilbud om ordinær uddannelse til ydelsesmodtagere mellem 25 og 30 år, dog med den begrænsning at der skal være tale om personer, der har været langvarigt ledige, i praksis op mod 15 måneder.

Den foreslåede ændring af integrationslovens § 23 a, stk. 6, indebærer ikke et tilsvarende krav om forudgående langvarig ledighed. Det forudsættes dog, at bestemmelsen alene vil være relevant at anvende på en mindre gruppe af udlændinge, idet de fleste nyan-

komne udlændinge forudsættes i første omgang at have behov for massiv danskuddannelse.

Samtidig vil det fortsat være udgangspunktet, at integrationsindsatsen skal rettes mod, at nyankomne udlændinge hurtigst muligt skal i ordinær beskæftigelse, hvor dette skønnes muligt. Om kommunen som led i introduktionsprogrammet skal tilbyde et kort, mellemlangt eller længerevarende uddannelsestilbud vil således skulle afgøres ud fra en konkret individuel vurdering af, hvad der kan bringe den konkrete person hurtigst muligt ind på arbejdsmarkedet, eventuelt kombineret med virksomhedsrettede tilbud i form af virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud mv. I vurderingen af relevante uddannelsestilbud vil også skulle indgå, om det er muligt at formidle den pågældende til et varigt job efter et kortere uddannelsesforløb. Det vil således være en betingelse, at kommunen vurderer, at tilbud om et ordinært uddannelsesforløb vil medvirke til, at den ledige hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke i den allerede eksisterende adgang til at tilbyde udlændinge mellem 25 og 30 år med forsørgerpligt over hjemmeboende børn tilbud om ordinær uddannelse. Denne gruppe vil være omfattet af den foreslåede adgang for kommunalbestyrelsen til at give uddannelsestilbud til udlændinge, der er fyldt 25 år, uanset om udlændingen har forsørgelsespligt, jf. ovenfor.

Den foreslåede § 23 a, stk. 6, indebærer endvidere, at der ikke længere kan tilbydes ordinær uddannelse til udlændinge, der allerede har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Ved vurderingen af om en udlænding i forvejen har en erhvervskompetencegivende uddannelse forudsættes det, at der er tale om en uddannelse, som i dansk sammenhæng må anses for erhvervskompetencegivende. Har en udlænding for eksempel en uddannelse med fra hjemlandet, som efter et kompetenceafklaringsforløb ikke vurderes at kunne bringe den pågældende i beskæftigelse, vil den pågældende ikke være udelukket fra tilbud om ordinær uddannelse.

Det er endvidere en betingelse, at den erhvervskompetencegivende uddannelse skal kvalificere til beskæftigelse inden for et område, hvor der er behov for arbejdskraft.

Den foreslåede § 23 a, stk. 6, indebærer endelig, at der ikke kan gives tilbud om en uddannelse med længere varighed end en professionsbacheloruddannelse. Det kunne for eksempel være uddannelse til sygeplejerske eller skolelærer. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede ændring i § 37, i lov om en aktiv beskæftigelsespolitik.